

Beleven hoe het voelt als je psychotisch bent

Gepubliceerd op 23 november 2007, 18:13
Laatst bijgewerkt op 23 november 2007, 18:17

SCHAGEN - Veel mensen hebben geen idee hoe het is om schizofreen of psychotisch te zijn. Bij deze verslaggever was dit niet anders, dus toen hij de Paved with Fear simulator instapte kwam hij er een ervaring rijker weer uit. Afgelopen vrijdag stond de simulator voor één dag in Schagen, op het terrein van GGZ Noord-Holland Noord, Geestercogge.

Het doel van het simulatieprogramma is om zorgverleners, familieleden en beleidsmakers meer inzicht te geven in de belevingswereld van de patiënt met schizofrenie of psychoses.

Uit reacties van bezoekers blijkt dat de simulatie goed bijdraagt aan het begrijpen en onderzoeken van patiënten. Psychiaters en verpleegkundigen zijn niet langer overgeleverd aan een verbale omschrijving van patiënten maar kunnen, hoewel beperkt, zelf meemaken hoe het voelt. Voor familieleden geldt precies hetzelfde.

Tussen negen en vijf stapten 160 mensen binnen, voornamelijk familieleden van patiënten. Maar ook de burgemeester, een huisarts, een gemeenteraadslid én een journalist. Bij het binnenstappen van de simulator-truck is de begeleiding goed voor elkaar, na een korte uitleg en video-instructie stap ik de kleine pikdonkere cabine binnen. Voor mijn neus een groot beeldscherm, om me heen verschillende boxen en onder mijn voeten een ronde stalen schijf.

Een duidelijk zichtbare beveiligingscamera registreert frontaal mijn belevingen. De simulatie betreft een alledaagse handeling, ik ga een broodje kopen bij de bakker in de stad. Voor gezonde mensen een fluitje van een cent maar dat het voor mensen met een psychiatrische ziekte wat anders ligt, merk ik de volgende tien minuten. Stemmen in je hoofd die constant tegen je praten, overal dingen zien die anderen niet zien, achterdochtigheid, harde knallen, lichtflitsen, de schijf beweegt vanuit het niets..

Met een klap stopt de film. Het is afgelopen. Een deur achter me gaat open en ik mag de cabine uitstappen, weg uit de wereld van waanbeelden. Een broodje gekocht? Daar hecht je al lang geen waarde meer aan wanneer je over straat loopt met een psychose. En dit was nog wel de simulatie van een milde psychose, werd mij vooraf verteld. Hoe verschrikkelijk moet het zijn om dit non-stop mee te maken, is het dan verwonderlijk dat sommige patiënten zich thuis in hun kamer opsluiten en de ramen bedekken? Als gezond persoon begrijp je wat echt en wat fantasie is, zij niet. Onvoorstelbaar.